

Republika Hrvatska
Općinski sud u Splitu
Ivana Gundulića 27
21000 Split

P-2519/2024-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

U ime Republike Hrvatske, Općinski sud u Splitu po sucu tog suda Dunji Ljubičić, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Dragomira Plazibata iz Dugopolja, Marulićeva ulica 28a OIB:49977740479, zastupanog po punomoćnici Mariji Jerončić Mandić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika pod 1 Nediljka Plazibata iz Dugopolja, Ulica svetog Mihovila 60 OIB:79411544996, pod 2 REPUBLIKE HRVATSKE OIB:52634238587, zastupanog po Općinskom državnom odvjetništvu u Splitu, Građansko upravni odjel i pod 3 Općine Dugopolje OIB:57240842564, zastupanog po punomoćniku Vinku Samardžiću, odvjetniku u Splitu, zbog utvrđenja, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 10. rujna 2026. u nazočnosti stranaka, pozivom na odredbu čl.335 st.6 - 12 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, Odluka Ustavnog suda RH u 2/07, 84/08, 96/08-Odluka USRH, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, nadalje u tekstu: ZPP) dana 30. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj DRAGOMIR PLAZIBAT, OIB: 49977740479 iz Dugopolja, Marulićeva ulica 28a naspram tuženika REPUBLIKE HRVATSKE, OIB: 52634238587, OPĆINE DUGOPOLJE, OIB: 57240842564 i NEDILJKA PLAZIBATA, OIB: 79411544996, Sv. Mihovila 60, Dugopolje isključivi vlasnik za cijelo nekretnine označene kao kat.čest. 3271/97 k.o. Dugopolje, u naravi Draga, pašnjak, površine 669 m², upisana u zemljišno knjižni uložak br. 1943 što su tuženici od 1 do 3 dužni trpjeti te se ovlašćuje tužitelj da temeljem ove presude zatraži i postigne uknjižbu prava vlasništva predmetne nekretnine na svoje ime, za cijelo, uz istodoban izbris sa imena tuženika.

II. Nalaže se tuženima pod 2 Republici Hrvatskoj i pod 3 Općini Dugopolje da tužitelju naknade trošak parničnog postupka u iznosu od 4.987,62 € sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim od dana donošenja presude do isplate po stopi određenoj za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke.

Obrazloženje

1. Dana 28. lipnja 2024. tužitelj je ustao tužbom protiv tuženika, a zbog utvrđenja prava vlasništva na nekretnini označenoj kao kat.čest. 3271/97 k.o. Dugopolje, u naravi Draga, pašnjak, površine 669 m². Ustvrdio je da je nekretninu stekao darovanjem od svog oca Mate Plazibata dok su u zemljišnim knjigama kao vlasnici upisani tuženi. Prije utuženja da se obratio tuženoj pod 2. sa prijedlogom za mirno rješenje spora, a tuženik pod 2. tražio je da tužitelj provede postupak osiguranja dokaza putem kojeg će se provesti očevid uz sudjelovanje sudskog vještaka za geodeziju, sve u svrhu identifikacije predmetne nekretnine. Tužitelj je postupio po traženju drugo tuženika te je postupak proveden kod Općinskog suda u Splitu pod poslovnom oznakom i brojem R1-560/2023. Što se pak tiče tuženika pod 3 nije prihvatio prijedlog mirnog rješenja spora. Tužitelj je ustvrdio da njegovi preci generacijama drže predmetnu nekretninu u svom posjedu, oduvijek je koriste za svoje potrebe i u tome ih nitko nikada nije smetao. Nekretnina je čak sa tri strane omeđena suhozidom. Tužiteljev djed pok. Andrija Plazibat pok. Ilije upisan je u katastru kao posjednik predmetne nekretnine još od osnivanja knjiga 1956. premda je u posjedu bio i prije tog upisa. Nakon smrti narečenog kao posjednik upisan je tužiteljev otac Mate. Obzirom na navedeno i kako tužitelj smatra da je njegov zahtjev osnovan on je predložio da se provede postupak, izvedu predloženi dokazi i potom utvrdi da je on isključivi vlasnik predmetne čestice koja je nastala na temelju geodetskog elaborata na način da je izvršeno cijepanje čestice 3271/4 i od nje su formirane čestice 3271/4 i 3271/97. Tužitelj je zatražio i da mu tuženik naknadi troškove postupka.

2. U svom odgovoru na tužbu tuženik pod 1 je naveo da on ne opovrgava niti jednu tvrdnju tužitelja, ne polaže prava na predmetnoj nekretnini te moli da bude oslobođen plaćanja sudskih pristojbi. Dodatno je kazao da je predmetna nekretnina isključivo tužiteljeva (na ročištu za glavnu raspravu od 10. rujna 2026.).

2.1. Odgovarajući na tužbu tuženik pod 2 Republika Hrvatska navela je da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Riječ je o nekretnini u suvlasništvu države pa bi tužitelj trebao dokazati, obzirom se poziva na dosjelost, sve pretpostavke stjecanja prava vlasništva prema pravnim pravilima OGZ-a ali i ZV-a, odnosno da je posjed njegovih prednika trajao neprekidno kroz zakonom određeno vrijeme uz sposobnost istih za stjecanje te da je stvar bila sposobna biti objektom stjecanja prava vlasništva.

2.2. Odgovarajući na tužbu tuženik pod 3 Općina Dugopolje je kazao da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu kao neosnovanom, predložio je isti odbiti uz osudu tužitelja na naknadu troškova parničnog postupka. U zemljišnim knjigama da je kao vlasnik te nekretnine upisana za 4001/8802 dijela upravo Općina Dugopolje, a tužitelj traži da bi bio vlasnik za cijelo. Pozvao je tužitelja da na nesporan i nedvojben način dokaže zakonitost, istinitost i poštenje posjedovanja dijela predmetne nekretnine.

3. Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano 10. rujna 2026. stranke su suglasno predložile da se u dokazne svrhe u ovom predmetu koristi nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Luke Vrdoljaka, a što ga je dao u predmetu ovog suda R1-560/2023.

4. U tijeku postupka izveden je dokaz pregledom cjelokupnog spisa Općinskog suda u Splitu R1-560/2023, te su pregledani Ugovor o darovanju nekretnine između Mate Plazibata i tužitelja, povijesni prikaz izvatka iz zemljišnih knjiga ovog suda a za k.o. Dugopolje Z.U. 1943, izvod iz posjedovnog lista 2068 k.o. Dugopolje, dopis tužitelja upućen drugo tuženiku u smislu dopune prijedloga radi mirnog rješenja spora, odgovor drugo tuženika upućen pun. tužitelja kao odgovor na postavljeni prijedlog radi

mirnog rješenja spora, povijest promjena na katastarskim česticama u k.o. Dugopolje vezano uz kat. čest. 3271/97, povijesni posjedovni list, prijavni list za katastar, rješenje Državne geodetske uprave, Odjela za katastar nekretnina Solin vezano uz predmetnu nekretninu zv. Draga, dopis tužitelja upućen treće tuženiku Općini Dugopolje, a za mirno rješenje spora te očitovanje treće tuženika dostavljeno pun. tužitelja e mail porukom, te posebno izdvojeno nalaz i mišljenje sudskog vještaka Luke Vrdoljaka što ga je dao u predmetu ovog suda R1-560/2023 dana 10. siječnja 2024. Također su u postupku saslušani svjedoci Miro Plazibat, Mirko Plazibat i Dragan Doždor.

6. Tužbeni zahtjev je osnovan.

7. Tužitelj je popisao i zatražio parnični trošak u odnosu na tuženike koji su se tužbi usprotivili, a to su tuženik pod 2 i tuženik pod 3.

8. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za stjecanjem prava vlasništva na kat.čest. 3271/97 KO Dugopolje, u naravi Draga, pašnjak, površine 669 m², upisane u zemljišno knjižni uložak br. 1943 KO Dugopolje, dosjelošću. Tužitelj je zahtijevao i naknadu parničnog troška.

9. Kao sporno u ovom postupku valjalo je raspraviti jesu li se ispunile zakonske pretpostavke za stjecanje prava vlasništva predmetnog zemljišta dosjelošću. Odredbom čl.159 st.4 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima («Narodne novine», broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15 - pročišćeni tekst, nadalje u tekstu: ZV) propisano da samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne samouprave i jedinica lokalne samouprave i uprave i s njima izjednačenih pravnih osoba, kao i stvari u vlasništvu crkve ili drugih pravnih osoba koje ne traže za sebe dobitak nego služe za dobrotvorne ili druge općekorisne svrhe, steći će dosjelošću vlasništvo tih stvari tek pošto je njegov zakonit, istinit i pošten ili barem pošten samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga iz st.2 i 3 ovoga članka, dok je st.2 istog članka propisano da samostalni posjednik čije je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjed nekretnine protekom deset godina neprekidnog samostalnog posjedovanja, a st.3 istog članka propisano da samostalni posjednik pokretne stvari kojem je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja. Odredbom čl.10 st.1 ZV-a je propisano da je osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari njezin posjednik, a st.6 istog članka je propisani da kad isti posjed stvari ili prava ima više osobe, one su suposjednici. Čl.17 st.1 ZV-a je propisano da ostaviteljevi posjedi stvari i prava prelaze na njegova nasljednika zbog ostaviteljeve smrti i u njezinu času, onakvi kakvi su u tom času bili u ostavitelja. Čl.18 st.1 ZV-a je propisano da je posjed zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed), st.2 čl.18 ZV-a je propisano da je posjed istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja. Posjed koji je pribavljen silom, potajno ili prijevarom ili zlouporabom povjerenja, postaje miran kad osobi od koje je tako pribavljen prestane njezino pravo da štiti svoj posjed koji joj je tako oduzet. St.3 istog članka je propisano da je posjed pošten ako posjednik kada ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada. Dakle, u smislu gore citiranih zakonskih odredbi i nespornih činjenica u ovom postupku, te priloženih materijalnih dokaza, na tužitelju u ovom postupku bio je teret dokaza da se predmetna nekretnina nalazi u poštenom posjedu njih samih i njihovih pravnih prednika više od 50 godina. Naime, dosjelošću se stječe

pravo vlasništva izvorno (originalno) ukoliko tužitelji dokažu sve pretpostavke stjecanja prava vlasništva dosjelošću kako je to propisano gore citiranim odredbama ZV-a.

10. U konkretnoj pravnoj stvari valjalo bi primijeniti i odredbe Općeg građanskog zakonika koje se primjenjuju kao pravna pravila u smislu čl.1 Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 06. travna 1941. ("Narodne novine" broj 73/91), a odredbom paragrafa 1460. i 1472. OGZ-a bilo je propisano da poštteni posjednik stječe pravo vlasništva nekretnine dosjelošću protekom roka od 40 godina.

10.1. Prema odredbama OGZ-a, a ni prema odredbi čl.29. Zakona o osnovnim vlasničko-pravnim odnosima, koji je stupio na snagu 01. rujna 1980., nije bilo dopušteno stjecanje prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u društvenom vlasništvu, uključujući i spornu nekretninu koja se prema podacima zemljišnih knjiga od 1948. vodi kao općenarodna imovina, a što je stavljeno izvan snage odredbom čl.3 Zakona o preuzimanju Zakona o osnovnim vlasničko-pravnim odnosima. Odredbom čl.159 st.4 ZV-a, koji je stupio na snagu 01. siječnja 1997. određeno je da samostalni i poštteni posjednik nekretnine u vlasništvu Republike Hrvatske stječe dosjelošću pravo vlasništva neprekidnim posjedom u trajanju od 40 godina, a čl.388 st.4 ZV-a bilo je propisano da se u rok stjecanja prava vlasništva dosjelošću na nekretninama koje su na dan 08. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu računa i vrijeme posjedovanja prije tog dana. Navedena odredba je bila na snazi do ukidanja Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske od 17. studenog 1999., dok je čl.2 Zakona o izmjenama i dopunama ZV-a, koji je stupio na snagu 20. prosinca 2001.. propisano da se na nekretninama koje su na dan 08. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu u vrijeme dosjelosti ne računa i vrijeme proteklo prije tog dana.

11. Analizom provedenog dokaznog postupka sud je utvrdio da je tužiteljeva obitelj doista kroz dugi niz godina, još od prije i prvog upisa u katastarske evidencije 1956. bila u posjedu predmetne nekretnine na kojoj su izvršavali sva posjedovna i vlasnička prava, oduvijek je koristeći za svoje potrebe, a da ih nitko u tome nije smetao. Da je tome tako potvrdili su saslušani svjedoci koji su redom od 1950. do 1967. godišta te su potvrdili da još kao djeca pamte da su predmetnu nekretninu držali Plazibati odnosno da je na toj parceli vinovu lozu bio zasadio pok. Andrija Plazibat koji je pak imao tri sina; pok. Dragu, Matu (Ivana) te Mira Plazibata. Nakon smrti pok. Andrije nekretninu je naslijedio njegov sin Mate zv. Ivan Plazibat, a kojeg je naslijedio tužitelj. Pok. Matu su lokalci nazivali "Ivanom" premda se on u svim knjigama vodio kao Mate. Svi svjedoci potvrdili su da je predmetna nekretnina oivčena suhozidom, a do nje se dolazi pristupnim putem iz pravca crkve. Niti jedan od ovih svjedoka nikada nije vidio da bi bilo tko bilo tužitelja, bilo njegovog oca ili djeda smetao u izvršavanju prava na toj nekretnini. Svi svjedoci potvrdili su da je na tom dijelu nekretnine prednik tužitelja obrađivao vinovu lozu dok se kasnije prešlo u sadnju i obradu voćki, konkretno višanja. U novije vrijeme nekretnina predstavlja pašnjak odnosno livadu odnosno pravilnije bi bilo reći zapušteni teren. Dodatno je svjedok Dragan Doždor kazao kako pamti riječi svoje bake, a glede konkretne nekretnine kada bi ga upućivala u igru i napominjala "nemoj ići u Čičino". Čičo je naime bio nadimak od milja za pok. Andriju Plazibata. Od 1994. Dragan Doždor je čak mejašnik sa ovom nekretninom te je i po toj osnovi potvrdio da nikada nije vidio niti čuo da bi tužitelja bilo tko smetao u korištenju i služenje predmetnom nekretninom.

11.1. Prednje opise svjedoka, a glede predmetne nekretnine stručno je prikazao, fotografirao i dao mišljenje upravo vještak Luka Vrdoljak, stalni sudski vještak za geodeziju i to u predmetu R1-560/2023 Općinskog suda u Splitu. Iz njegovih se fotografija jasno vidi da je predmetna nekretnina sa tri strane omeđena suhozidom a vještak je dodatno kazao da se ona nalazi južno od kuće koja nosi anagrafsku oznaku

ul. Sv. Mihovila 62 u Dugopolju. Vještak je kazao još i to da međa sa zapadne strane nije vidljiva ali je njezin pravac označen bojom na suhozidu. Posjed da u naravi predstavlja pašnjak. Čest. zem. 3271/97 koja je položena u k.o. Dugopolje i koja je predmetom identifikacije ovog vještaka po nalogu Općinskog suda u Splitu na skici mjesta očevida označena je slovima A,B,C,D,A i obojana je žutom bojom. Njena ukupna površina je 669 m².

11.2. U postupku Općinskog suda u Splitu R1-560/2023 prilikom vršenja očevida saslušani su svjedoci Miro Plazibat i Dragan Doždor koji su kazali identično kao i u ovom parničnom postupku, pojašnjavajući čak i rodoslovno stablo tužitelja na način da su opisali da se tužiteljev otac zove Mate, njegov djed Andrija, a pradjed Ilija.

11.3. Od ništa manjeg značaja nije i činjenica da je tuženik u ovom postupku Nediljko Plazibat u jednom od obraćanja sudu i to baš 1. lipnja 2026. napisao da je tužitelj za njega isključivi vlasnik cijele nekretnine kat. čest. 3271/97 k.o. Dugopolje i da je predmetna nekretnina u vlasništvu i posjedu tužiteljeve obitelji čitav niz generacija. tuženik pod 1 nije izrijeком priznao tužbeni zahtjev mada je u tom podnesku od 1. lipnja 2026. kazao da je suglasan da se donese presuda kojom će se upravo tužitelj utvrditi isključivim vlasnikom te nekretnine.

12. Na ovako utvrđeno činjenično stanje primijenjene su uvodno citirane zakonske odredbe temeljem kojih je sud zaključio slijedeće:

- polazeći od toga da je tužitelj zajedno sa prednicima (ocem i djedom) u posjedu spornog zemljišta bez prekida, još i prije godine 1956. kada je nekretnina prvi put upisana u katastru za k.o. Dugopolje, a najmanje od početka 20. stoljeća, da im nikada nitko nije osporavao pravo na posjed tog zemljišta, niti ga je, pa niti njegove pravne prednike, u tome ometao, a ni tuženici ne spore poštenje njegovog posjeda niti dokazuju da bi treća osoba stekla neko stvarno pravo na tom zemljištu, zaključiti je da je tužitelj stupanjem na snagu odredbe čl.388.st.2. ZV-a i na temelju odredbi paragrafa 1460. i 1472 OGZ-a kao pošten posjednik dosjelošću stekao pravo vlasništva na tom zemljištu. Naime, propisani rok dosjedanja od 40 godina je istekao prije ukidanja odredbe čl.388.st.4. ZV-a, a o čemu u prilog govori i recentna sudska praksa, odluka Županijskog suda u Bjelovaru GŽ- 265/20 od 10. lipnja 2020.

- Tuženik pod 1 nije osporio da bi tužitelj bio isključivi vlasnik predmetne nekretnine dok tuženici pod 2 i 3 ničim nisu dokazali da tvrdnje tužitelja i svjedoka ne bi bile istinite, a sudu su one djelovale uvjerljivo, logično i životno. S druge strane, notorna je činjenica da je nakon 1990. i uspostave novog sustava društvenog uređenja, pitanje vlasništva postalo izuzetno aktualno tako da i sama država donošenjem raznih propisa podstiče ovakve stjecatelje da svoja prava upišu tako da u dogledno vrijeme zemljišno knjižno stanje ili posjedovno stanje bude usklađeno sa stvarnim stanjem stvari.

13. Radi svega navedenog, sud je motrišta da je tužitelj dokazao kako je njegov zahtjev osnovan, da je vlasništvo na spornoj nekretnini stekao dosjelošću te je radi navedenog isti zahtjev valjalo prihvatiti odnosno odlučiti kao u izreci ove presude pod točkom I.

14. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154.st.1. i čl.155. ZPP-a, dok je visina određena pozivom na Tbr.7.st.1.toč.1. te Tbr. 48 st. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 69/93, 87/93, 16/94,11/96,91/04,37/05,59/07,148/09,142/12,103/14,118/14,107/15 i 37/22 nadalje u tekstu: Tarifa) i kod vrijednosti predmeta spora od 15.000 €. Obistinjeni trošak tužitelju odnosi se na trošak: sastava zahtjeva za mirno rješenje spora, sastav prijedloga radi osiguranja dokaza, sastav tužbe, izlazak na očevid na lice mjesta u predmetu R1-560/2023 Općinskog suda u Splitu te pristupa na dva ročišta u ovom predmetu na

kojima se raspravljalo o glavnoj stvari te su se izvodili dokazi baš 12. lipnja i 10. rujna 2026. – svaka radnja po 250 bodova. Ukupan zbir od 1500 bodova pomnožen je sa iznosom od 2,00 € koliko iznosi vrijednost jednog boda te je tako dobiven iznos od 3.000,00 €. Ovom iznosu pribrojeni su još i iznos 25 % PDV-a ili iznos od 750,00 €, trošak pribave nalaza i mišljenja sudskog vještaka za geodeziju 849,48 € (u predmetu R1-560/2023), pristojba prijedloga radi osiguranja dokaza u iznosu od 6,64 €, pristojba rješenja u postupku osiguranja dokaza 13,27 €, pristojba tužbe u iznosu od 98,23 € i pristojba prvostupanjske presude u iznosu od 270,00 €, što ukupno zbrojeno daje iznos od 4.987,62 €, koliko će tuženici pod 2 i 3 koji su tužbu tužitelja osporili, konačno na ime naknade parničnog troška morati isplatiti tužitelju.

15. Na iznos parničnog troška tužitelj je zatražio isplatu zatezne kamate, koja mu, prema odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (Narodne novine broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17), pripada od presuđenja do isplate, kako je i dosuđeno, s tim da je sud odredio i stopu ove kamate.

16. Slijedom iznijetog odlučeno je kao u točkom II. izreke odluke.

U Splitu, 30. rujna 2026.

S U D A C

Dunja Ljubičić

Pouka o pravnom lijeku: Protiv ove presude dopuštena je žalba višem, županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u tri primjerka, u roku od 15 dana, od dana objave iste.

DNA: - pun. tužitelja
- tuženiku pod 1
- zz tuženika pod 2
- pun. tuženika pod 3
- u spis

Broj zapisa: **9-3088d-e95b5**

Kontrolni broj: **058fc-670a4-969c9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.